

[Erna Sørensen.]

heder vist med hensyn til at bidrage til hjemmets indretning. Alt dette tyder på, at mødrehjælpen har en fast stab af tilhængere, der interesserer sig for dens arbejde, forstår dens betydning og gerne vil medarbejde her.

Det er muligt, at man under disse blide kår, den medbør, som mødrehjælpen har haft, har overdimensioneret administrationen. Jeg har ikke set nogen virkelig dokumentation herfor. Vi har hørt om nogle tilfælde fra finansudvalget, som kunne tyde på, at man har for flotte vaner, men hvis man tager fat — og finansudvalget er vel det naturlige sted, selvom jeg ikke tvivler om, at den højtærede socialminister vil kritisere de forlangender, der stilles fra mødrehjælpen, hvis disse måtte være urimelige — hvis man sætter ind her, tror jeg, at de vildskud, som diskuteres i øjeblikket, kan klippes bort, og vi vil da have en udmærket mødrehjælpsinstitution til at varetage interesserne for de dårligt stillede kvinder, der ikke alene har ansvaret for sig selv, men også for den opvoksende ungdom.

Jeg nærer ikke de store betænkeligheder ved at gå ind for forslaget, som det ærede medlem fru Ellen Poulsen gav udtryk for, og jeg henstiller, at man ved afstemningen stemmer for forslaget med de ændringer og tilføjelser, som af udvalget er tiltrådt i betænkningen.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Under henvisning til hvad jeg sagde under debatten om svangerskabslovsforslaget, anbefaler jeg at stemme imod mindretallets ændringsforslag og for de øvrige ændringsforslag.

Jeg vil gerne benytte lejligheden her til at rette en tak til mødrehjælpen, dens ledelse og personale for den alvor og den ildhu, hvormed den har taget arbejdet op for at hjælpe kvinderne. Det skulle selvfølgelig være meget mærkeligt, om der i en stor institution ikke var et eller andet, der måske kunne gøres lidt billigere eller lidt anderledes. Men det typiske for mødrehjælpsinstitutionen er, at personalet slider i det med arbejdet, interesserer sig for det og går op i det og endda også udover tiden arbejder med mange af disse problemer, og jeg synes ikke, at mødrehjælpen skal have nogen bebrejdelse, tværtimod, fordi den har taget de op-

gaver op, som de praktiserende læger og overlægerne har vist fra sig og lagt på den. Den har taget det arbejde op, således — som professor Warburg siger det i en kronik, der har været omtalt her i dag af den højtærede justitsminister — at den danske lægestand er mødrehjælpen taknemlig for den håndsrækning, den har givet mange praktiserende læger i en vanskelig situation. Jeg vil derfor gerne udtale min glæde over, at vi ved de ændringer, vi nu får ind i mødrehjælpsloven, udbygger mødrehjælpen, og jeg er naturligvis meget glad for, at der bliver givet mødrehjælpen øgede muligheder for at hjælpe enlige mødre til uddannelse.

Det ærede medlem fru Ellen Poulsen var bangé for, at mødrehjælpen skulle bredesig på socialudvalgenes bekostning. Jeg kan ikke lide, at der skal være sådanne kompetencestridigheder mellem de hjælpende organisationer; jeg vil derfor gerne pege på, at uddannelseshjælpen er mødrehjælpsinitiativ. Den har skaffet sig private midler, et meget beskedent beløb, og vi har i udvalget set og gennemgået resultaterne af dette uddannelsesarbejde. Det er mødrehjælpen, der her er gået foran, og vi er meget glade for, at socialudvalgene i fjor forår kom og bad om, at få den samme bemyndigelse, fordi det er en positiv vej at arbejde frem ad.

Jeg vil slutte med ønsket om, at mødrehjælpen på hele sit område må kunne få øget mulighed for at gøre et opbyggende arbejde. Det kræver penge, evne og vilje.

Petra Petersen: Jeg har allerede ved behandlingen af svangerskabslovsforslaget sagt, at vi vil stemme for ministerens ændringsforslag og imod de af mindretallet stillede. Jeg har også sagt, at vi er ikke tilfredse. Det kan vi ikke være. Loven om mødrehjælpen er så nøje knyttet til svangerskabsloven, som alle sociale foranstaltninger er det.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har nu fornylig udøst al sin ros over mødrehjælpsinstitutionerne. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt; jeg går ud fra, at de mennesker, som er ansat der, tager de opgaver op, der bliver lagt på dem. Det er derfor, de er der, det er derfor, de bliver lønnet. Jeg har flere gange her i salen ydet dem den anerkendelse, de fortjener, men jeg har også sagt — og jeg vil gerne gentage